

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА ВЛАДИМИРЦЕ, БРОЈ 2904

ВЛАДИМИРЦИ, ОКТОБАР 2007. ГОДИНЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ВЛАДИМИРЦИ НАЈЗАДУЖЕНИЈА ОПШТИНА У СРБИЈИ

НЕСВАКИДАШЊИ ФАРМЕРИ
ОПШТИНЕ ВЛАДИМИРЦИ
РАДИКАЛНИ ЛАЛА И СИНОВИ

НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ
ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА
ПОСКУПЕЛА 400 ОДСТО !!!

ДВАДЕСЕТ ЈЕДНА
МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА
КРАТКИХ РУКАВА

СЛУЖБЕНИ ЧИП У
ПРИВАТНЕ СВРХЕ

ПОЛИТИКА „ЖУТЕ“ КОАЛИЦИЈЕ
НА КОЛЕНIMA

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ
КАО РОКФЕЛЕР

ПРОТЕРАН ОТРОВ СА
„ИЗВОРА ХРАНЕ“

ПИЈАНИ БОГАТАШ БЕЗ ПОКРИЋА
пут путује ЈАНКО АГА

ПУТ КОАЛИЦИОНИХ
ПАРТНЕРА

РИБЊАК У СИВОМ ДОМУ

БЕЗ ПОСЛА 1. 300
МЛАДИХ РАДНИКА

СИЛНЕ МАЛВЕРЗАЦИЈЕ
У ДОМУ ЗДРАВЉА

УЛИЦЕ ЗА ЛИЧНЕ ПОТРЕБЕ

УМЕСТО ЗАПОСЛЕЊА - ПРЕВАРА

ПУТНИ ПРАВЦИ
НАКРИВО НАСАЂЕНИ

ОЛОВКАМА И УПАЉАЧИМА
КУПУЈЕ БИРАЧЕ

Радикали могу много боље!
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

НЕСВАКИДАШЊИ ФАРМЕРИ ОПШТИНЕ ВЛАДИМИРЦИ РАДИКАЛНИ ЛАЛА И СИНОВИ

У селу Матијевац живи породица Миловановић која би могла да се уврсти у убенике савременог поимања у одгајању оваца Vitenberg и II de Frans rase, којих тренутно имају преко 200 комада, а како је отпочела сезона јагњења за очекивати је импозантан број оваца.

Агилни Мијаило, познатији као Лала, иначе инжењер пољопривреде и супруга Радмила са синовима МАГИСТРОМ Ветеринарског ФАКУЛТЕТА У Београду Александром и аспсолвентом ветерине Бранком, раде пропратне послове по Европским стандардима. У општини Владимирци оформили су Удружење одгајивача оваца по имену своје фарме ЗЛАТНО РУНО са амбициозним програмом. У плану је од фебруара 2008. године увоз француских овнова, када ће практично заживети и центар за осемењавање један од савременијих у овом делу Европе.

Све је у Миловановићима за респект и узор, од организације до самих резултата. Тим пре што вредна породица има само 60 ари своје земље и око три хектара под закуп. Сарађују, како веле, изузетно успешно са ПРОТЕИНКОМ па се и надаље планира наставак сарадње.

А у породици Зорана Урошевића у Матијевцу видели смо и три примерка јагњади од вештачког осемењавања који су импресивног изгледа. По узору фарме ЗЛАТНО РУНО ствара се нови имиџ у овчарству у владимирачком крају захваљујући Лали и синовима.

Сви чланови породице Миловановић су чланови Српске радикалне странке. Уз све то, Мијаило је и председник Месног одбора Српске радикалне странке у Матијевцу, једног од најактивнијих у Општинском одбору Владимирци

ЕНОРМНО ПОСКУПЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА

С друге стране, захваљујући свемоћном директору Дирекције за грађевинско земљиште, изградњу и развој Милану Мирковићу, чија странка СПО ужурбано нестаје за политичке сцене, локални парламент је одлучио да накнаду за коришћење грађевинског земљишта повећа на 400 одсто, иако је законском одредбом предвиђено повећање до 9 одсто. Због неизмирених обавеза, неколико стотина грађана је тужено, а „добро обавештени“ веле да, осим Владимирца и Дебрца, у другим месним заједницама не постоји основ за примену незаконите општинске одлуке.

УЛИЦЕ ЗА ЛИЧНЕ ПОТРЕБЕ

Сада је, очигледно, у моди просецање улица у седишту општине. Нове саобраћајнице служе искључиво за личне потребе појединача, а председник општине сам одлучује о висини накнада за откупљено земљиште. И док је тржишна цена ара ливада и шума око 50 евра, универзална незнаница Јанко Ђурић је лично проценио да један ар вреди ни мање ни више него 200 евра.

Алал вера, председничке општине.

ПУТНИ ПРАВЦИ НАКРИВО НАСАЋЕНИ

Без обзира на то што тзв. демократска локална власт на сва уста наглашава да је за кратко време више урадила на препороду општине него њихови претходници у проходлих 20 година, стварно стање са путном мрежом их одлучно демантује. Да су у лажи кратке ноге и да се од очију јавности не могу скрити импровизације и нечуви промашаји, говоре и ови примери. Пут Владимирци - село Владимирци - Јојанице, пројектован на пет метара ширине, скраћен је за метар, па се на мостовима два возила не могу мимоиди. О квалитету изведенних радова не треба узападно трошити речи, јер се након пуштања у рад тог путног правца, убрзо кренуло са крпењем рупа. Ова саобраћајница никада није добила „благослов“ надзорног органа, а путеви кроз Бељину, Матијевача-Белотић-Каона-Мровска, као и добар део путева кроз Јаловик, у катастрофалном су стању и представљају велику опасност за возаче аутобуса и моторизоване путнике.

На срећу, грађани су на време „прочитали“ заговорнике и градитеље накриво насађених путних правца у општини, па су знатно скратили списак припадника „јагњећих бригада“, а већини њих отказали даље гостопримство у селима и засеоцима.

ПОЛИТИКА „ЖУТЕ“ КОАЛИЦИЈЕ НА КОЛЕНИМА

И то се догодило: сталним хвалисањем постигнутог, лажним представљањем стања у општини и срачунатим надувавањем буџета, владавина „жуте“ коалиције довела је до тога да су Владимирци изгубили статус неразвијене општине, али о томе њени званичници буџету као заливени. Тиме смо остали без разних републичких дотација, а председник општине, склон „поповој“ и величању, побожје, достигнућа, ударио је нож у леђа читавом, углавном, пољопривредном подручју.

ОЛОВКАМА И УПАЉАЧИМА КУПУЈЕ БИРАЧЕ

Председник општине Јанко Ђурић остао је упамћен и по томе што пред парламентарне и локалне изборе, најчешће у ноћним сатима, посећује домаћинства и обећава им куле и градове, али под условом да гласају за кандидате ДС. Виђен је и на зеленој пијаци у Дебрцу и Прову, када је лаковерним продавцима, препродавцима и купцима зелениша уручивао упаљаче и оловке „жуте“ странке. Он је на прошлим парламентарним изборима у бирачке одборе „уграо“ и припаднике ДС, међу којима су били и људи сумњивог морала и осведочени преваранти.

„Добродушни“ општински члник по свом нахођењу додељује једнократну помоћ „угроженим“ грађанима, али не из свог цепа. Хуманост преко туђих леђа, тј. општинске касе, једна је од највећих „врлина“ Јанка Ђурића. То и врапци на грани знају.

Надамо се да на предстојећим изборима грађани неће за оловке и упаљаче „жуте“ странке продати свој образ и да ће се, најзад, „отарасити“ човека, који гледа искључиво своје интересе.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ КАО РОКФЕЛЕР

Није мало „обичних“ чиновника у Скупштини општине, који угласистичу да се у њиховој средини несхватљиви догађаји смењују као на траци, да се злоупотребе службеног положаја из дана у дан гомилају и да у томе предњаче самозвани „јаки људи“. Они и не хају што се паре пореских обвезника ионако реално скромног буџета Немилице троше и што кроз општинску касу дува промаја, а да при томе председник општине Јанко Ђурић има већу плату и од министара у Влади Србије.

Звучи невероватно, али је тачно: начелник Генералштаба Војске Србије има плату од 67.000 динара, а заменик председника општине, који „испраћа“ време 80.000 динара. Ако се томе дода да се примања министарства крећу од 90 до 100 хиљада, да члник општине прима, чак, и 130.000 динара, онда Јанко Ђурић ни надалеко чувени милијардер Рокфелер није раван. Податак да је однос најниже и највише плате у локалној самоуправи 1:13, све говори. Председник општине је, поред осталог, постао и неуморни телефониста: само у септембру је за два мобилна телефона потрошio 80.000 динара, а телефонирање у том месецу, које су обавили знани и незнани припадници тзв. демократског блока, премашило је 200.000 динара. Све ће то, по обичају, платитити обични смртници, од којих многи тешко долазе и до већне хлеба.

Даљи коментар препуштамо читаоцима.

ПРОТЕРАН ОТРОВ СА „ИЗВОРА ХРАНЕ“

Представници швајцарске компаније „Гарант инвест“ са нескривеним разочарањем су напустили родну и плодну Посавотамнаву, јер локална власт у Владимирцима није испунила обећање да ће им у Бељину, на „извор хране“, омогућити да саграде спалионицу комуналног отпада, која би за читав крај производила и струју. Сам председник општине Јанко Ђурић није у разговору са новинарима крио да је реч о савременој фабрици која не загађује животну средину, да су Швајцарци изразили спремност да у њено подизање и опремање уложе 300 милиона евра и запосле око 200 радника.

Захваљујући искључиво реаговању становништва источног дела општине, пре свега, житеља Бељина, Месараца, Прова, Сувог Села, Дебрца, Новог Села и Ушћа у општини Обреновац, локална власт је била приморана да одустане од најављене изградње фабрике отрова у пољопривредном крају, а њени протагонисти су остали без позамашне провизије.

ПИЈАНИ БОГАТАШ БЕЗ ПОКРИЋА ПУТ ПУТУЈЕ ЈАНКО АГА

Није реч о Латиф Аги и његовом путовању, већ о председнику општине Јанку Ђурићу, који путује по белом свету и ником не положе рачуне. Ко финансира његова путовања од Русије преко Европе до Америке, у чије име крстари светом и више него задовољан трља руке. Мало је вероватно да ће грађани икада сазнати колико је Јанко Ага својим болесним амбицијама оштетио општинаки буџет, ко су све привилеговани и сврстани у ред пратилаца председника на његовим приватним путовањима.

Све више нам ово личи на понашање пијаног богаташа без покрића, а колике су им дневнице, и колико је то коштало грађане општине Владимирци, видећемо после контроле буџетске инспекције.

БЕЗ ПОСЛА 1.300 МЛАДИХ РАДНИКА

У општини Владимирци тренутно је незапослено 1.300 радника, а локална самоуправа није много учинила на стварању простора за веће и брже запошљавање младих људи. Остаје у домену нагађања када ће школовани кадрови добити посао, тим пре што је изостала најављена изградња неколико производних фабрика. Да невоља буде већа, и Средња школа даје свој посебан „допринос“ повећању броја незапослених, јер школује кадрове који нису потребни овдашњој привреди, а нерадо се одлучује на пример за обућаре, какви су потребни бившој фабрици „Младост“, којом данас газдује једна италијанска фирма.

ПУТ КОАЛИЦИОНИХ ПАРТНЕРА

Да је општина Владимирци „сазрела“ за увођење привремених мера, потврђује још једна у низу других малверзација. Реч је, заправо, о изградњи пута од фарме јунади и свиња у Скупљену до Меховина, који ни издалека не подсећа на неопходну саобраћајницу. Уместо да се олакшају муке житељима Меховина и изгради одговарајући пут од тамошње цркве до Ријака, где живи преко 80 породица и домаћинстава, саграђен је пут кроз њиве и ливаде, чиме су коалициони партнери Милан Мирковић (СПО) и др Александар Мирковић (Г17 плус) створили основне предуслове за међусобне чешће посете и теревенке. Овај споменик глупости данас изазива различите оцене и оштре коментаре у нашем крају и довољно говори ко све кроји судбину малих обичних људи, који у овим тешким економским и политичким временима подносе највећи терет, али се питају само у предвечерје разних избора.

РИБЊАК У СИВОМ ДОМУ

Сада је сасвим извесно да Дом ученика у Владимирцима до краја године неће примити прве станаре. Разлог је, кажу, недостатак средстава за његов завршетак и стављање у функцију. До сада је у подизање овог објекта, којег су мештани назвали „сивим домом“, ресорно министарство уложило 100 милиона динара, али планери истичу да су неопходна додатна републичка средства.

Оно што посебно забрињава све добротамерне Владимирчане свакако је то што се будући Дом ученика гради на туђем земљишту, на локацији урбанистичким планом предвиђеној за подизање рекреативно - спортског центра. Да све буде у „тону“, недостају потребне одлуке надлежних органа.

Остаје да се види када ће овај објекат „прорадити“, али је непобитно да до сад извођач радова није положио испит. Тим пре, што је због лоше изолације подрум пун воде и подсећа на рибњак.

Зли језици кажу да ће рибокрадице у скорије време „обогатити“ овај несвакидашњи рибњак у „сивом дому“.

НАЈЗАДУЖЕНИЈА ОПШТИНА У СРБИЈИ

Добри познаваоци владимирачких слика и прилика тврде да је наша општина једна од најзадуженијих у Србији и поседују доказе да су сва возила и машине купљене на лизинг. Кажу да сви изведені радови на водоводној мрежи Ријаке-Скупљен ни до данас нису плаћени, баш као ни тротоари у варошици и бехатон плочници око зграде Скупштине општине. Нико не зна колики је дуг Општине по разноразним рачунима, нити колико је дуговање „Интер-копу“, као и осталим извођачима радова и пословним сарадницима?

УМЕСТО ЗАПОСЛЕЊА - ПРЕВАРА

Нема никакве сумње да је до сада председник општине Јанко Ђурић својим деловањем и сулудим потезима, нанео огромне штете житељима овог дела Посавотамнаве. У предизборној кампањи обећавао је изградњу десет производних погона у атару села Бељин и значајно запошљавање младих радника, који због неповољне привредне структуре тешко долазе до нових радних књижица, али је све остало на томе. Он је јавност, не тако давно, обавестио да ће до краја ове године у Месарцима бити изграђена фабрика грађевинских арматура намењених извозу у земље ЕУ, у којој ће посао добити око 200 радника.

Од тога, међутим, нема ништа, јер су средства Фонда за развој „усмерена“ у куповину уздрмане „Зоркине“ фабрике „Термоласт“ у Месарцима. То је учинила београдска фирма „Еурополис“, а ко јој је дао „зелено светло“ за ненаменско трошење државних парса, засад није познато. Једино се зна да је председник владимирачке општине постао деоничар у „Еурополису“. Све, дакле, у стилу -ти мени, ја теби.

У Владимирцима и околини преовладава мишљење да би Јанко Ђурић општинско кормило требало да препусти млађем и способнијем човеку. У противном, довешће општину до просјачког штапа.

СИЛНЕ МАЛВЕРЗАЦИЈЕ У ДОМУ ЗДРАВЉА

Дилеме нема: у владимирачком Дому здравља већ годинама прсто царују силне неправилности, чија је „алфа и омега“ незаменљиви директор др Александар Мирковић. Иначе кадар Г17 плус. Он је, на себи својствен начин, око себе окупио особе склоне попротносту и подничком менталитету, па у заветрини чекају да „олуја прође“.

Простор за самовольју директора створили су његови послушници, а он седам година злоупотребљава положај и ником не положе рачуне. Да је, заиста тако сведочи податак да је др Мирковић, да би остао у фотељи, потпуно ново санитетско возило поклонио Здравственом центру у Шапцу. Тај санитет, да подсетимо, има комплетну опрему за реанимацију, а даровао га је Републички фонд за здравствено осигурање, и у наредних 5 година Дом здравља Владимирци нема право да конкурише за такво или слично возило.

Колико је овај „стручњак“ способан за подизање нових мостова сарадње, казује и доказује чињеница да је Дом здравља: вољом др Мирковића, остао без неопходних специјалиста: интернисте, радиолога, неуропсихијатра и других сарадника који су својевремено, у време санкција, блокаде и рата редовно долазили у ову највећу посавотамнавску здравствену кућу. Сада пациенти са подручја наше општине одлазе на заказивање прегледа у Шабац, где на услуге специјалиста чекају и по два месеца. Тиме се излажу непотребним трошковима и губе драгоценом временом.

Али, нажалост, то није све. Од три ултразвучна апарати, које је Дом здравља добио, један је „испарио“, а два не раде! Захваљујући општини, која је учествовала са две трећине, а Дом здравља са једном трећином средстава, набављен је доплер - ултра звук, какав би пожелела и шабачка Општа болница. Овај апарат не припада примарном него терцијалном нивоу здравствене заштите и стоји неупотребљен јер нема дозволу Министарства за рад, а по речима храбријих радника Дома здравља набављен је искључиво да би се његове услуге скупо наплаћивале од грађана, као што је био случај са ултразвуком и незаконитим „дерањем“ пацијената. О проневери узетог новца, другом приликом.

Међу здравственим радницима, др Мирковић је познат и као човек „широке руке“ у колективу са 96 запослених, он месечно подели и до 15 стимулација, како је то законом и предвиђено, али увек истој групи радника. Читај: послушника. Тако, на пример, главна сестра и начелница, која је и члан Управног одбора, добијају по 20 одсто стимулације и за месец у којем раде само 10 дана!?

Да кажемо и то да је у последњих неколико година Дом здравља напустило више од десет лекара, који су уживали глас врсних стручњака и честитих људи. Зашто су се одлучили на тај корак, није тешко погодити. Уз то, радници којима је стран поданички однос, изложени су малтретирању и прекомандама из места у место.

Када се све сабере и одузме, намеће се неизбежно питање:

Има ли краја самоволји "доживотног" директора?

СЛУЖБЕНИ ЦИП У ПРИВАТНЕ СВРХЕ

Малобројни одважни радници Дома здравља, који су често на „удару“ моћника, замерају директору др Александру Мирковићу што на радно место долази неуредан, а понекад и у „прегрејаном“ стању, и деле муке пацијента којима је неопходна хитна помоћ. Због наводног недостатка горива и мрзовољног возача санитета, осигуранци често остају без хитне помоћи. Међутим, директор Мирковић нема проблема са превозом, јер цип намењен за патронажну службу, обилато користи као приватно возило. И то најчешће за посете и обилазак болесника у радно време. Посете се нигде не заводе, а наплаћен новац иде у приватне цепове.

ВЕЋИНА МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА КРАТКИХ РУКАВА

Већ је извесно да самозвана демократска локална власт гомила неквалитетне кадрове у општинској управи, јавним предузећима и установама. То се нарочито осећа у „кући власти“, чији кадрови по страначкој припадности нису оправдали поверење својих знаних и незнаних шефова, па су изостали квалитетни пројекти, а самим тим и добијање значајних средстава Републичке дирекције за изградњу путева. Уз то, изостало је и учешће општине од 5 одсто од укупне вредности пројекта што је само олакшало посао другим општинама да дођу до још више средстава. Одлуку који ће се путни правци градити доносили су појединци из врха општинске ДОС-ове жуте коалиције, тако да је само 8 месних заједница добило нешто, а 21 месна заједница није добила ништа.

И поред рада у корист властите штете, званичници настављају са хвалисањем и обмањивањем грађана.

ЈУНАЧКИ БРАНИ СРПСКИ НАРОД

После петогодишњег незаконитог притвора, у Хашком трибуналу почело је суђење проф. др Војиславу Шешељу председнику Српске радикалне странке. Њега тужилаштво терети да је учествовао у „заједничком злочиначком подухвату“, иако такво кривично дело не познаје ни међународно право, нити је предвиђено чак ни Статутом МКСЈ. У питању је, дакле, оптужница политичке природе и заснована на произвольним наводима.

У више него климавој оптужници, уграђени су, несумњиво „докази“ српских издајника и дебело плаћених слуга западних кругова, што потврђује и чињеница да је Хашко тужилаштво прво подигло оптужницу, а затим кренуло са прикупљањем лажних доказа и сведока. У томе је имало велику подршку и нове тзв. демократске власти, којој је посебно стало да истински српски јунак буде што даље од Београда и његових радикала.

Захваљујући преносу Радио телевизије Србије, наша и светска јавност је већ на почетку суђења сазнала да проф. др Војислав Шешељ искључиво снагом аргумента брани истину и српски народ од његових непријатеља, да је, на себи својствен начин, „покосио“ тужиоца и оборио наводе оптужнице, који немају ничег заједничког са међународним правом и правдом.

Општински одбор СРС Владимирац поноси се својим председником и поручује да истраје у борби против хашке тираније у одбрани Србије и српског народа.

НОВО У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**Сва издања Српске радикалне странке
можете купити у просторијама
Општинског одбора Српске радикалне
странке у Владимирцима.**

Др Војислав Шешељ

АФЕРА ХРТКОВЦИ
И УСТАШКА КУРВА
НАТАША КАНДИЋ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2007.

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - ВЛАДИМИРЦИ, Владимирци, Светог Саве 12, тел. (015) 514-775

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ *Главни и одговорни уредник: Елена Божић - Талијан. Заменик гл. и одговорног уредника: Марина Томан. Помоћник гл. и одговорног уредника: Момир Марковић. * Приредио: Општински одбор Српске радикалне странке Владимирци. Уредник издања: Миленко Живковић. Компјутерска обрада и технички прелом: Мастер Принт - Шабац; Тираж: 10.000. Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године.